

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Jeg mener egentlig, de to sidste spørgsmål, som var af samme karakter, er lige så indholdsløse, for at sige det mildt, som meget af det, der er sagt under denne debat. Jeg tror da på, at en person, der har den mindste mistanke om at være smittet med denne sygdom, vil opsøge sin læge. Ellers kan man da ikke konstatere det. Det ligger da heller slet ikke i forslaget, at vi mener, at hele befolkningen skulle underkastes en eller anden test, hvis det er det, man forestiller sig.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 31:

Forslag til folketingsbeslutning om finansiering af indsatsen mod sygdommen AIDS.

Af Lenger (VS) og Agerschou (SF) m.fl.
(Fremsat 5/11 85).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Den 10. september i år havde jeg et møde i indenrigsministeriet med Amtsrådsforeningen og Københavns og Frederiksberg kommuner, hvor vi skulle drøfte den kommende indsats over for AIDS, også på baggrund af den redegørelse, som var kommet fra sundhedsstyrelsen i sommer, og som var udsendt til amtskommuner og kommuner.

På dette møde den 10. september 1985 tilkendegav Amtsrådsforeningen, at amtskom-

munerne betragtede AIDS som en sygdom på linje med andre sygdomme, altså som en almindelig – tag det så i gæseøjne med den alvor, sagen har – en almindelig sygehus- og sundhedsopgave, som påhviler sygehuskommunerne. Vi var på dette meget udmærkede møde enige om at nedsætte en uformel arbejdsgruppe, der skulle overveje, hvordan en generel informationsindsats over for befolkningen skulle tilrettelægges.

Denne arbejdsgruppe er senere blevet afløst af en styringsgruppe for information over for hele befolkningen. Styringsgruppen er sammensat, så den er et egnet forum til koordination af holdninger i informationen, sådan at informationen bliver nogenlunde ensartet, og det er de samme ting, vi siger. Det er nemlig også vigtigt for hele informationsindsatsen og -niveauet. Styringsgruppen skal også være en central forviden om informationstiltag med hensyn til AIDS. Det er nødvendigt, at vi har en sådan gruppe, sådan at vi har mulighed for at vide, hvad hinanden gør.

Det er denne styringsgruppe, der har tilrettelagt pjecen om AIDS til hele befolkningen, der blev offentliggjort i mandags, og som i disse dage husstandsomdeles i hele landet. Pjecen understøttes af OBS-indslag i radio og TV.

Der er enighed med Amtsrådsforeningen om, at befolkningspjecen betales af sygehuskommunerne. Informationen til særlige grupper, der udarbejdes i sundhedsstyrelsen, finansieres sådan, som det hidtil er sket. I øvrigt har denne information stået på i meget længere tid, end det ofte er fremgået af den offentlige debat.

Det blev på mødet i september måned også besluttet at henskyde drøftelserne om kompensation til sygehuskommunerne i forbindelse med donorscreening, varmebehandling af blodprodukter, helbredsundersøgelser osv. til de almindelige kommunaløkonomiske drøftelser, vi har i foråret, hvor vi drøfter alle de kompensationsspørgsmål, som vi har opsamlet i løbet af året, og hvor amtskommunerne og kommunerne kommer og forelægger de ting, som de mener der skal kompenseres for.

Men i samme åndedrag skal det siges, at vi alle var enige om det, som også har været nævnt periferisk her i dag, nemlig at Københavns og Frederiksberg kommuner kunne